

СПЕЦИФІКА СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ У ЛЮДЕЙ
З НЕРВОВОЮ АНОРЕКСІЄЮ

*С. Б. Жарікова, доцент; А. Т. Яковлева, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У клінічній психології нервова анорексія розглядається як психічний розлад, що асоціюється з підвищеним ризиком суїцидальної поведінки, адже самогубство є другою основною причиною смерті серед людей з даним діагнозом. Згідно статистичних даних, близько третини хворих думали про самогубство та робили спроби покінчити з життям. Люди з цим порушенням мають у 18 разів більше шансів померти через суїцид, порівняно з контрольними групами за статтю та віком. Крім того, зв'язок нервової анорексії очисного типу із суїцидальною поведінкою через механізм провокаційної поведінки підтверджено результатами моделювання структурного рівня.

Відомо, що особи з нервовою анорексією, які мають супутні психічні розлади або історію самоушкодження, також відносяться до групи з високим ризиком суїцидальної поведінки. Експериментально доведено, що тяжкість даного психічного порушення та обмеження в рестриктивному підтипі захворювання через вплив болю також може бути предиктором суїцидальної поведінки. Підтип нервової анорексії очисного типу може бути пов'язаний із екстремальною суїцидальною поведінкою через повторюваний вплив хворобливих і деструктивних дій, таких як блювота, використання проносних засобів і несуїцидальні самоушкодження.

Незважаючи на численні дослідження з даної проблематики, недостатньо вивченими залишаються фактори ризику та ролі складових самооцінки у прогнозуванні розвитку суїцидальності серед хворих з діагнозом «нервова анорексія». Проведення лонгітюдних досліджень може сприяти вивченню динамічних і гострих коливань суїцидальності серед зразків даного психічного порушення.